

ყოველ დღე ორშაბათს გარდა

ფრთხილი

ცალკე ნომერი ღირს შაშრათ

კრედატორი: სოლოლაკზე, სერ-გიევის ქუჩაზე, ივ. ამირალოვის სახლში, № 8.

კანტორა კრედატორისა: სერ-გიევის ქუჩაზე, ივ. ამირალოვის სახლში, № 8.

ხელის-მომწერა: მიიღება კანტორაში. შარეშე მცხოვრებთათვის: ВЪ Тѣхъ мѣс. ВЪ редакцію гав. „Дროга“.

გაზეთის უსანი: მთელის წლი-სა—8 მან., ნახევარ წლითა—4 მან. და 50 კაპ., ოთხის თვის—3 მან.

განცხადება: მიიღება ქართულს, რუსულს, სომხურს და სხვ. ენაზე.

უსანი განცხადებისა: დიდი სხო-გებით ასოზე—1 კაპ., ასო-მთავრულით სტრიქონზე—8 კაპ., ჩვეულებრივის ცოცხროთი—5 კაპ., პატარა—4 კაპ.

კრედატორის უფლება აქვს გაასწოროს და შეამოკლოს დასამტკიცად გამოგზავნილი სტატიები. დაუბეჭდელ სტატიები ავტორს არ დაუბრუნდება.

ტელეგრაფები

(ხალხთა-შორის ტელეგრაფის სააგენტოსი)

ლონდონი, 6 მაის. „Daily News“-ში დაბეჭდილია: ლენერალმა ტოტლენგენმა გაუგზავნა ოსმალეთის მმართველობას ქალაქი და მოსთხოვა უშუალოდ, მარნისა და ბათუმის დაცლა, მსლაკი დამ ოსმალთს ჯარის გაყვანა და ნებართვა, რომ რუსებმა ბუიუკ-დერე დაიპყრონ. ბუშინ ამ საგნის შესახებ სტამბოლში იყო მინისტრების კრება სულთანის თავსმჯდომარეობით, რომელსედაც ბევრი ლენერლები დაესწრნენ. ღღეს კიდევ იქნება ამხედვე სჯა. ამბობენ, რომ ოსმალეთი ამ მოთხოვნით დახედ უარს განაცხადებს.

პარიზი, 7 მაის. „Republique Française“ ამბობს: შუელოვმა ისეთ ნაირად გააჩივა საქმე, რომ ინგლისიც დაკმაყოფილდება და დასავლეთი შერობაც.

სტამბოლი, 7 მაის. რუსები ორს ვერსზე მოუახლოდნენ ოსმალთს ბანაკს და დააყენეს ორმოცი ღრღონი ზარბაზნები, რუსები მიაღწენ აგრეთვე ბუიუკ-დერეს და ბუშელჯის მალიბოლის მახლობლად. სიხეების დათმობაზედა ოსმალთები არ თანახმდებიან.

პეტერბურგი, 6 მაის. ბუშინ გაემგზავრენ სამხედვარს გარეთ გრაფი შუელოვი და ლენ. ტრეპოვი.

სტამბოლი, 6 (18) მაის. რუსეთის ელჩმა ლობანოვ-როსტოვსკიმ მიართვა ხონთქარს თავისი რწმუნებითი სიტყვები.

საქართველო

ავთლ-მოგზავნი საზოგადოებანი

სცატია ზერე და უკანასკნელი

ძვირანდელი სტატია ჩვენ გავათავებთ კითხვით, თუ რისგან არის, რომ ეს სხვა-და-სხვა ქველ-მომქმედი საზოგადოებანი ჩვენში ესე უცბათ იბადებიან და უცბადვე ჰქრებიან.

ორიოდე სიტყვით შეიძლება ამის პასუხი მოგახსენოს. პირველი და უმთავრესი მიზეზი ის

გახლავთ, რომ ჩვენ ჯერ მიჩვეული არა ართ საზოგადო საქმისთვის ზრუნვას, საზოგადო საქიროებისათვის თავის საკუთარ სარგებლობის დავიწყებას.

როდესაც რომელსამე საქმეს ვკიდებთ ხელს, ყველაზე პირველად იმაზე გვიკრიავს თვალი, რომ ეს საქმე სასარგებლო, გამოსადევი იქნება კერძოთ ჩვენთვის, თუ არაო. თუ ამ საზოგადო საქმეს არ შეუძლიან ამ თავითვე, დღესვე ჩვენი სარგებლობის მოტანა, ან ჩვენი სახელის, ჩვენი ქების საქვეყნოთ გამოაშკარება, ჩვენ ვივიწყებთ იმას, რაც უნდა საზოგადო სასარგებლოთ და ხალხისათვის საკეთილ-დღეოთ მიგვაჩნდეს და რაც უნდა მხურვალეთ მოგვეკიდნოს პირველში იმისთვის ხელი.

ამ საზოგადოებათა არსებობაში ჩვენ შეგვიჩინავს შემდეგი გარემოება:

თუ საზოგადოებაში ანუ წრეში ერთი მაინც მოიპოვება იმისთანა წევრი, რომელიც განსაკუთრებით თანაუგრძნობს საზოგადოების საქმეს, რომელიც მუდამ ცდილობს იმის საქმეების კარგათ წაყვანას, რომელიც ყოველთვის იმაზე ჰფიქრობს და სხვებს, დანარჩენ თავის ამხანაგებს აქვებს, —თუ ამისთანა პირი ერთი მაინც მოიპოვება საზოგადოებაში და იმასაც მალე არ გამოელოთ ენერგია, საზოგადოება, ავთ არის, თუ კარგად არსებობს, ცოცხლობს და ქვეყანა ჰხედავს იმის ნაყოფს. მაგრამ, თუ ამისთანა ენერგიული, თავგადადებული პირი ერთი მაინც არა ჰყავს, წინათვე შეგიძლიანთ სტკვით, რომ ეს საზოგადოება, რაც უნდა კეთილი და ჩინებული მიზნით იყოს დაარსებული, სასიკვდილოთ არის დანიშნული, ერთ-ორ თვეს, ერთ-ორ წელიწადს როგორც იქნება, დღის ჰაპანწყვეტით გაატარებს თავის ცხოვრებას და მერე დალევს სულს, მიიცილება.

ამის გამო ჩვენი რჩევა იმ პირებისათვის, რომელთაც რომელიმე საზოგადოების დაარსება ჰსურსთ, რომელთაც უნდათ უკვე დაარსებულს საზოგადოებაში მონაწილეობა მიიღონ, ეს არის: ჯერ კარგათ, ნამდვილად დაწმუნდნენ: იქნე-

ბა იმ დასაარსებელს საზოგადოებაში ანუ დაარსებულში ერთი პირი მაინც, რომელიც ყულითა და სულით თანაუგრძნობს იმას და ენერგიულად ეცდება იმის წარმატებას, თუ არა. თუ არის ამისთანა პირი, მიიღეთ მონაწილეობა და დაწმუნებული იყავით, რომ ეს საზოგადოება რამე ხეიოს იქს, სარგებლობას მოიტანს; თუ არა და არა გამოდებარა, ტყუილა ნურც დროს ჰკარგავთ ნურც ფულსა და ნურც შრომას.

შესანიშნავია, რომ ჩვენში ისე ერთი უბრალო საზოგადოებაც არის ვერ გაუმართავთ, რომ ესრედ-წოდებული „დიდი კაცები“ არ გაურბონ შიგ. აუცილებელ საქიროებად ხედვენ, რომ მაინცა-და-მაინც დიდი გვარის, ძველი შთამომავლობის და ფულიანის, გველენიანი კაცები გახადონ მონაწილედ და ხან-და-ხან მოთავედ ყოველ ამ საზოგადოებისა.

ეს ანგარიში აქვთ, რომ ამ გვარნი პირნი უფრო დიდ ძალას, საშუალებასა და მნიშვნელობას მისცემენ საზოგადოებასაო; იმათი შემწეობით სხვებიც მიიღებენ ამ ქველ-საქმეშიო.

ეს შემცდარი ანგარიშია; . . . . . ჩვენი ჰაზრით, ათასჯერ უმჯობესია, რომ საზოგადოება „სახელს“ კი არ ეძებლეს კაცისას, ეძებლეს იმისთანა პირს, რომელსაც ნამდვილი შრომა, გულ-მხურვალე თანაგრძნობა და შემწეობა უნდოდეს და შეეძლოს იმ საქმისათვის, რომლის წარმატებაში წაყვანა იმას უკისრნია. საცა საქმის ერთგულთაა, საცა შრომაა და სურვილი, იქ ფულიც აღვილად იშოვება და სხვა ყველაფერი ამ საქმის შესასრულებელად.

უკანასკნელად ვიტყვი, რომ საზოგადოებანი, რომელსედაც ამ ორს სტატიის ვლანარაკობთ, აუცილებელ საქიროებას შეადგენენ ჩვენი ქვეყნის ათასგვარ სასარგებლო და კეთილ საქმეების შესასრულებელად. მაგრამ ისინი თავის დღეში ვერაფერს მკვიდრს ვერ დასთვნიან და ვერ მოიყვანენ ჩვენში, სანამ თვითონ მკვიდრს საუფიქვლზე და რიგიან, შესაფერ საძირკვლზე არ იქნებიან და მყარებულნი . . . . .

თბილისის ადგილობრივი ანგარიში

დღიური

* ჩვენ გვითხრეს, რომ ცხრა ავაზაკი, რომელნიც წა- მაისს დაიჭირეს ჰაელბაზარში, იგივე ავაზაკები ყოფილან, რომელნიც აქაა წინათ მკაცრის ოჯახს დასცემიან და ამის გარდა საგარეჯოში მოუკლავთ ასლამაზოვი.

ამბობენ, რომ შულოვიძის დაჭერის შემდეგ ტყუილი არისო. მართალია, მთლიანად კაცებში, აქაურ- პოლიციას უწინაბედობა იქაურისთვის, მაგრამ ვერ დაუჭერიათ. ჩვენ დაგვარწმუნეს, რომ შატრა შულოვიძე შოადიკავაზნიდამ რუსეთში გადასურა, უკანასკნელი ოცი ათასი მანეთი ჰქონდა იმას, როცა აქედამ წავიდაო.

ამას წინათ იწერებოდნენ, რომ სპარსეთის სამოღვაწე პლაქს რეშტში შავი კარი გაჩნდა და ამის გამო ჩვენი მმართველობისაგან სხენებულს სამშობარზე კარანტინი იყო დანიშნული.

შაქას გახეთი იწერება ახლა, რომ ის ავანტიურა შოისპო რეშტშია და ამის გამო ჩვენმა მმართველობამაც მოშალა კარანტინიო.

* შურიდამ გვწერენ, რომ ისეთი გახეთადებული ავანტიურა და გახეთადებული სიჭიქილი, როგორც ამჟამად არის ჩვენში, კაცს არ გაუგონიაო. შავი-ვილსა, წითელას და ცივებს გარდა, რადეც საშინელი ყელის ტკივილი გაჩნდა, რომელიც ვისაც შეეყრება, იშვიათად თუ გადაარჩენს ცოცხალსაო.

პორესპონდენტი სჩივის, რომ ამისთანა გაჭირების დროს არც ჩვენი პოლიცია და არც ექიმი არაფერს არ ზრუნავენ ხალხის საშველათაო.

ხშირ წვიმასაც გვწერენ. თუ ერთ კვირას კიდევ ამ წვიმებმა გასტანა, ხალხი ყანებს ველარ შეიმუშავებს და წელს ჩვენში სხვა უბედურებასთან შიმშილიც გაჩნდებაო.

* ახალქალაქის უზნდიდამ გვწერენ, რომ აქ ჩამოვიდნენ პურისა და ქერის მყიდვენი და ამათგან ხალხი ძალიან შევიწროებული არისო, ხან მოტყუებით და ხან ძალიანობით ნახევარ ფასად ართმევენ ხალხს ამ ნაწარმოებს და მერე ხშირად ფულსაც აღარ აძლევენო.

პორესპონდენტი ამბობს, რომ ამ გვარს საქმეებში, სამწუხაროთ, ხშირად ჩვენი ქართველი ნასწავლი მღვდლებიც კი იღებენ შიმონაწილეობას და თავიანთ სარგებლობისათვის ხელს უშობენ სხვა-და-სხვა მხრიდამ მოსულ პოდრიად-ნიკებსაო.

„დროშის“ კორესპონდენცია

თბილისის ხელოვნებად, 2 მაისს. „სასოფლო-ბაზეთის“ რამოდენიმე წინანდელ ნომერში წავითხრებ ამას წინათ, რომ ქართლში და მსაზრე მგლები დატოვებულან და რამდენიმე კაცი დაუგლეჯიათ.

ხსენებულის ბაზეთის აზრით, მიზნათ ის გამოდის, რომ წარსულს რთველში და შემდეგაც ზამთრისა, სადაც კი საქონლის ჭირი გაჩენილა დაუხრცია, ვისიც ვაღია (მამასახლისებს) ჭირიდან დახრცილი საქონელი მიწაში არ უმარხვენებიათ, და მათის ზეზე ნაყარის მძოვრის ჭამით ცოფდებიან მგლებიო. ეს ეთქვით ასეა; მაგრამ წარსულს ზაფხულ და რთველში ჩვენშიაც იყო საქონლის ჭირი, საკმაოთ ბევრიც იმსხვერპლა, მამასახლისი ჭირისაგან დახრცილ საქონელს მიწაშიაც თავის დროზე ამარხვენებდა, მაგრამ მაინც ვერ აცვილდით ამ მოულოდინელს უბედურებას, და აგერ გამოგვიყო თავი სოფ. შაიბატენში ცოფმა; დღეს მესამე დღეა, სოფ. შაიბატენში ღორები ცოფდები. შადის ყოველ დღე სოფელში მამასახლისი, არჩევს თოფოსან ბიჭებს, და რასაც კი შეამინევს ცოფიანობას, ახრცილებს თოფით და ამარხვენებს მიწაში.

სოფის გაჩენა ს. შაიბატენში მოხდა შემდგომის მიზნით: როგორც ლაპარაკობენ, საათის თორმეტი იქნებოდა, როცა მივარდნილა დამე მგელი ამ სოფელში და შევარდნია ერთს იმავე სოფლის სახლის დერეფანში, სადაც ჰყოლია დამწყვდეული იმ ქამად რამდენიმე ღორი და ერთი მათგანი დაუგლეჯია. ღორების ხმაურობაზე გამოვიძებია სახლის პატრონ გამოუხედნია გარეთ და დაუნახამს მგელი ღორების წინ ჩამომჯღარი, და ერთი ღორი დაგლეჯილი იმავე მგლისაგან; მაშინათვე გაუგინა ხმა სოფელში, მოშველებიან რადენიმე კაცი და მგელი ადვილობრივ იქვე მოუკლავსო.

ის დამე და მეორე დღე ვერაფერი, მესამე დღეს გაცოფდა დაგლეჯილი ღორი, და დაუწყო სხვა ღორებს ტანება საქებნლათ. ის მოაკვლევინა მამასახლისმა, ახლა ორი ღორი კიდევ სხვა გაცოფდნენ, ისინიც დაახრციან; და ეხლა კიდევ სამი ღორიც დღეს გაცოფდნენ, რომლებიც აგრეთვე დაახრცინა მართი ამ პირთაგან, რომელთაც მოუკლამს ხსენებული მგელი, ანუ გამხდარა და ამ ანათ-მყოფობას აბრალებენ ხსენებული მგლის მოკვლისა გამო ცოფს-სოფ. შაიბატენში მცხოვრებნი შიმისაგან თავ-ზარ დაცემულები არიან; ეტყობათ ცოფი იმათ ჰგონიათ სახალი და ეშინიანთ ყველას არ გადაედოსო.

მართის სიტყვით, იმედი გადაუგდიათ, რომ ისინი გაუცოფებლად ველარ გადაარჩებიან, თუ არ სოფლოურის დარიგებით და ღონის-ძიების ხმარებით! ღარბიან აქა-იქა სოფლებში წამლების საშოვნელათ, და ძალიან ადვილათაც მოუკლო-

ბენ უფასოთ ცოფისაგან გადასარჩენს წამლებს! ზოგს მუკებს, გრძელდება ბუზი, ზოგს ბუზანქალა და ზოგსაც კიდევ სხვა. . . ლესამენ ლენოში და სვამენ, მარგებელია თუ მანენბი, ის მართლმერთან იცის! ახლა ესრეთის შემთხვევის საზოგადოებაში აღმოჩენა მთავრობასა აქვს მამასახლისისაგან მოხსენებული, და დღე-დღეზე მოვლიან ლუშეთიდან დოქტორს და თუ დოქტორიც დროზე არ მოვიდა, შესაძლებელია უჭირველებიც სულ ანათ დახდნენ, თორემ ჭირიანებს რალა იხსენის.

ბაბ. ბედოშვილი

ს. შ. ბაბანი

ოქის აზვები

ოქისთვის მზადება

ხუც-უბანი, 2 მაისს. („დროშის“ კორესპონდენცია). ჩვენს—ქობულეთის ატრიალში ამ უკანასკნელ დროს შესანიშნავი და ყურადღების ღირსი თითქმის სრულიად არა ხდება-რა.

ამ ერთი თვის წინათ, მსმალოს ჯარსა და ჩვენ ძალიან ხშირად გვექონდა ერთმანეთში მისელა-მოსელა, პატიყობა, ფეშქაშების (საჩუქრების) მიტან-მოტანა და სყიდვა-გასყიდვა.

მართალი გითხრათ, ამ მომეტებულმა მშვიდობიანობამაც კი თავი მოგვაწყინა: არავითარი დროების გატარება, არავითარი სხვა-და-სხვაფერობა არ არის ამ ჩვენს ცხოვრებაში; დღეს ისე ვატარებთ დროებას, როგორც გუშინ და წინათვე ვიცით, რომ ზეალეც და ზეგაც ისე უნდა გავატაროთ, როგორც დღეს. ამ ერთგვარმა, ერთფეროვანმა ცხოვრებამ თავი მოგვაბუზრა და უნდა გაგიტყდეთ, დიდის სიამოვნებით მოველით იმ დღეს, როდესაც აქედამ დავითხოვენ და ჩვენს ცოლ-შვილში, ჩვენ მეგობარ-ნათესაებში წასვლა და იმითი ხილვა გველირსება.

მაგრამ ახლა კიდევ ახალს ომზე ლაპარაკობენ... მართან ძლივს გავათავეთ საქმე, მეორე გვიპირებს ჩვენს წინააღმდეგ ამხედრებას.

მართველ დრუჟინაში გავრცელებულია ხმა, რომ, თუ კიდევ იქნა ომი, შუთაისის გუბერნიიდან ოთხი პოლკი იქნება გამოწვეული, ორი ცხენოსანი და ორიც ქვეითიო.

მ. ნიკოლაიშვილი

სტამბოლის გახეთებში დაბეჭდილია შემდეგი ტელეგრამა 27-ს აპრილს ბათუმადამ მიღებული:

რუსის ჯარმა აიღო ლიბანა ბათუმის სამხრეთით (?) მსმალოს გარნიზონმა უკან დააწია, რადგან რუსები ერთი-ორად მომეტებული იყვნენ.

ზაზ. Indep. Belge-ში დაბეჭდილია სტამბოლიდან მიღებული დეპეშა, რომელიც გვაცნობებს, მსმალოს და ინ-

გლისის საშენებლო მთავრობამ იზმიდთან დაბანაკებული ჩერქესების უფროსობა შამილის შვილს შაზი-შაჰამა შამილს მიანდოვო.

რუსული გაზეთების დებეშებიდამ ეტყობულობთ, რომ გალიპოლის ნახევარკუნძულზე, სტამბოლში და იმის ახლო მახლო ადგილებში მსპალოებს ამ ჟამად 140,000 კაცი ჰყავთ საომრად მომზადებულნი. მენის გაზეთ „Presse“ ში იწერებთან ლონდონიდან, ინგლისში ჯერ-ჯერობით 8,000 კაციმა განაცხადა თავის ნებითა ჯარში ჩაწერა და რუსეთის წინააღმდეგს ორში მონაწილეობის მიღებაო. შოველ დღე კიდევ ეწერებთან ვოლონტერებო.

საგასო

პასუხი უ. ჰ. თუმანიშვილის *)

საჭიროთა ესთელი მოვიყვანო აქ ქალაქის რჩევაში შეტანილი წინადადების ჰაზრი:

„მუთაისს ეჭირებდა ერთი დიდი ზალა მაინც, რომელიც გარდა იმისა, რომ საჭირო იქნება ხელმწიფე იმპერატორის სახლობის წვერთა მისაღებათ, როცა ისინი ინებებენ ჩვენში მობძანებას, წარმოდგენებისათვის, ბალებისათვის და სხვა შემთხვევებისათვის, — გარდა ამისა მიუცილებელათ საჭიროა ქალაქის ამორჩევიებისათვის. ამორჩევა უნდა მოხდეს ყოველ ოთხი წლის შემდეგ, აღმორჩეულების რიცხვი უსათუოთ თან-და-თან მეტი იქნება. ამასთან თუ მივიღებთ ყურადღებაში, რომ ეს ამორჩევები უნდა იქნეს წელიწადის ცივ დროს, დეკემბერში, რომ აღმომრჩეველების რიცხვი 2,000-მდის შეაწევს, რომ ყველაზე უდიდესი ზალა მუთაისში, — სამეფო-სახლში, სადაც აწყობდნენ საზოგადოებათა კრებებს და ამორჩევას, სრულიათ გაფუჭდა და გამოუდგარი შეიქნა, — თუ მივიღებთ ყველას ამას ყურადღებაში, დავინახავთ, რომ ზალის ქონება ძლსიერ საჭიროა.

რასაკვირველია, ზალის მოწყობა ისე, რომ აკმაყოფილებდეს ზევით მოყვანილს საჭიროებას, მოითხოვს გვარიან ხარჯს მაგრამ რადგანაც კიდევ არის მუთაისში მეორე — დაწესებულება, სააზნაურო ბანკი, რომლის ამორჩევიებისათვისაც საჭიროა ამ გვარივე ზალა, ამისათვის შეჰსდგა ჰაზრი, რომ გაკეთდეს შენობა ქალაქისა და ბანკის შეერთებულის საშუალებით. ამ შენებაში უნდა იქნეს სადგომები ორივე დაწესებულებათათვის ბანკისა და ქალაქის სამმართველოთათვის და საზოგადო ზალა.

*ამ წინადადებაში ჩვენ არ ვეხებით კერძო კუთხეების განხილვას. ჯერ-ჯერობით საჭიროა მიღებული იქნეს უმთავრესი ჰაზრი საზოგადო შენობის მოპოებისა, და კერძო კუთხეების გარჩევა მინდობილი იქნეს ქალაქისა და ბანკის შეერთებულ კომისიასზე.

„თუ ეს საქმე პაქტიკულთ და ეკონომიურათ იქნება წაყვანილი, დახარჯული მანედ ფული ადგილათ შესაძლებელია დაიფაროს ოც წელზე ნაკლებ ვადის განმავლობაში იმ ხარჯით, რომელსაც ქალაქი ჰხარჯავს სამმართველოს სადგომისათვის, და აგრეთვე შემოსავლით. შენობის იმ ნაწილებსაგან, რომელნიც შეუძლია ქალაქს გააქირაოს; შეიძლება ამ შენობაში იქნეს გარდა საზოგადო ზალისა, ქალაქის სამმართველოს და ბანკის საზოგადოებისა ალაგი სხვა სამმართველო და საზოგადობრივ დაწესებულებათათვის: აზნაურობის დეპუტატთ კრებისთვის, სურთოერთო ნდნბის ბანკისათვის, რომელიც მოხალაოდნელია მალე გაიხსნება მუთაისში, და სხვ.

„არც ის უნდა გაუშვათ უყურადღებოთ, რომ ქალაქსა აქვს ბევრი მასალა ქვის შენობისათვის: მქლარის ქვა, კირი, რომელიც შეიძლება დაიწვას სალორის ადგილში, სადაც საკირე ქვაც არის და შეშაც; ქალაქსა აქვს საკუთარი მიწა ქალაქში, რომელიც შეიძლება პირდაპირ გამოსადეგი დარჩეს შენობის დასადგმელათ, ან გაიცვალოს სხვა ადგილში, რომელიც უფრო მოხერხებული იქნება; ანა და გაიყიდოს და მის მაგიერი სხვა მოიპოვოს. მართებლობამ უკვე გადასწყვიტა საზოგადოთ, რომ ის ადგილები, რომელნიც ქალაქებში დაჭერილნი ჰქონდა მას (მართებლობას) თავის საჭიროებისათვის, დაუბრუნდეს პატრონს. მუთაისში ამნაირათ გადასწყვიტა კიდევ იმ ადგილის საქმე, რომელიც დიდხანია დაჭერილი იყო კაზარმებით. მსადგილი ახლა აღარაა საჭირო მმართველობისათვის.“

„აი ეს არის რჩევაში შეტანილის წინადადების საფუძვლები, შემოკლებით მოყვანილნი.

მეც ეს ვსთქვი ჩემს კორრესპონდენტსაში, რასაკვირველია, უფრო შემოკლებით და საზოგადო სიტყვებით. მე ამ საფუძვლებზე მაინც ვაყავი დამყარებული, როცა ვამბობდი, სახლის აშენება საჭიროა და შესაძლებელი-თქო; უ. თუმანიშვილი კი იძახის, რომ არც შესაძლებელია, არც სასარგებლო, და სანაურონიც იქნებაო; მაგრამ რატომ! — არ ამბობს. მართო ერთათ-ერთი ადგილია უ.

თუმანიშვილის წერილში ისეთი, რომელსაც მისი ჰაზრით დამაროვემელი საბუთის მნიშვნელობა აქვს: „დამახალა ერთი ვეება კითხვება: იცის შიჭინაძემ,

„რამდენი გასესხებული, ანუ ბანკში შეტანილი ფული აქვს მასა (ქალაქს)? შეუტყვიო, თუ არა, რომ მუთაისის შემოსავალი უფრო ნაკლებია, ვიდრე მისი აუცილებელი ხარჯი? იცის თუ არა, რამდენი რამე; ისე საჭირო, როგორც სასმელი წყალი და საჭმელი პური, ეჭირება ამ ჩვენ მუთაისს და ეჭირება უმეტეს, ვიდრე სასახლს აშენება ათასი კაცის დამტევი ზალითა?“

„ბატონო, თქვენნი სიტყვა მეტათ ზეშმარიტია, მაგრამ მის სფუძველი ზეშარტისა გაუგია. შესაბუთო კითხვებით გინთად ვაქს თავი გაუბრუოთ? რათ არ გვიჩვენეთ ქალაქის შემოსავალ-გასავლის ანგარიში, ვალის რიცხვი და სასმელ-საჭმელსავით საჭირო მოთხოვნილებანი? რათ არ დაგვანახეთ წინადადების უსარგებლობა? მართო კითხვებით სერირობა საზოგადო მოქმედების ასპარეზზე როგორ შეიძლება? ამნაირათ ხომ ვერც ერთი წინადადება შეიტანება და ვერც დაირღვევა! ხომ გაგეცინებათ, რომ თქვენს კითხვებზე სხვადაც კითხვებით მოვიგოსთ? თუ რომელსამე საქმეს მავნებელათა ჰსთვლით, დანახვით საზოგადოებას საქმის განჩხრეკით და საბუთიანის სიტყვით. მე საჭიროა, რომ საზოგადოება არ მოსტყუვდეს და მავნებელი გადაწყუეტილობა არ მიიღოს. თუ კი დაგვანახებთ, რომ თქვენი „თეთრი“ თეთრია, სირცხვილი არ იქნება დაგეთანხმოსთ ვინმე.

ა. შიჭინაძე
დასასრული შემდეგ №-ში

ახალი ტაქსა ბირჟის იზომოსჩიკებისა

ქალაქის რჩევამ მიიღო მხედველობაში ქერის და თივის სიძვირე და ამის გამო ამ პირველ ქრისტეშობისთვიდამ დანიშნა შემდეგი დროებითი ტაქსა-

	ფაქტონის	დროჟის
მრთი გზა	40 კაპ.	25 კაპ.
საათი	80 „	55 „
ქალაქიდან — ნავთლულს	80 „	50 „
— მუშტაილამდინ —	60 „	45 „
— მუშტ. და უკან 1/2		
საათი გაჩერება 1 მან.	20 „	90 „
რკ. გზიდან ნავთ.— 2	„	1 მან. 50 „
— დამოქნამდინ — 1	„	50 „ 1 „ —
— ქალაქ. ყველგან 1	„	„ 70 „
რკ. გზამდინ ქალაქ.—	80 „	„ 50 „
— ნავთლულიდამ 1	„	50 „ 1 „ —
რკინის გზამდინ და უკან — — — 1	„	30 „ — 90 „

შენიშნება. ორ ფუთამდინ ბოგაჟისათვის იზომოსჩიკს არ შეუძლია, რომ რამე გამოართვას ვისმე. შენიშნება. ნაშუალანევის ტაქსა იგივე დარჩება, რაც ახლა არის ე. ი.

*) „დროება“ № 88.

